

בית המשפט המחוון בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"ת 15-07-10467 ויצמן נ' מדינת ישראל 16 יולי 2015

ת"ד 1990-08-13

ת.ז. 032383408

לפני כב' השופט רענן בן-יוסוף

ニיסים נוני ויצמן

המעורער

נגד

המשיבת מדינת ישראל

נוכחות:
ב"כ המעורער – עו"ד ארז רופא
ב"כ המשיבת – עו"ד ראהד ענו
המעורער הופייע

פרוטוקול

ב"כ המעורער: חזר על הנימוקים שפורטו בהודעת העורעו. מדובר בתיק שלא היה מקום להגיש את כתוב האישום. התביעה הaczרוכה בתיק זה, בטרם הגשת כתוב האישום על עדות של מר בווע – עד שעל פניו אפשר לראות שאין מדובר בעד ניטראלי. הוא אמר בריש גלי שהוא מזכיר וחבר טוב של אחותה של הנפטר, של המעורער.
גם המעורער עצמו טען בהודעה הראשונית, והוא אמר שהמעורב נסע בנסיבות גבואה מאוד, נכנס לaczומת בנסעה רצופה. החלופה השניה שמשמעותה לבית משפט קו נורחב של שיקול דעת מתיחסת, טבחינטנו, גם למקורה, שבמשפטה קראו לו "עד ניטראלי", במשפטה יכולו לבדוק את אותם גורמים, כמו העובדה שהוא אמר בעדות הראשונה שהמעורב נסע בנסיבות גבואה, לצרף לו את מז האoxic, שבפעולה פשוטה יכולו לשולח את זה לבדיקה ולקבל תוצאה וועל ספק זה יכולו לאמת את גרסתו.
נוסיר לכך את עדותו של העד, שהחוקר מתחילה יכול להגין שהעדות זו אינה ניטראלית, אפשר היה לבדוק כיוני חקירה אחרים. אנחנו היינו צריכים להגיע לשתי ערכאות על מנת להגיע לחקירת האמת. גם אם בתחילת הדרך המשפטה סברה שיש מקום לכתב האישום, הרי שכבר במהלך ההוכחות נחשפנו וראינו בחקירה, גם לגבי מד האוז וחותמת הדעת שצירפנו, באמצעות המשפטה היזינה יכולה לחתך צעד אחריה ולומר שיש דברים שדורשים בדיקה. יש החלטות נוספות של בית המשפט, כלל הפרוצדרה אינם כליל ברזול. יש כאן עדות שנייה שרוכן אין שניות במחולקת. יש מחלוקת לגבי מה ששולם, יש חשבונות והכל נמצא בצוරה מסודרת, אין לנו התנדבות ואנו לא עומדים על סכום כזה או אחר, פשוט נגרם עול. אני מפנה את בית המשפט למספר החלטות שאיליהן כבר הפנית.
בית המשפט מכיר את הтик היטב, יש כאן מחדלים חוקריים. גם על המשפטה לקבל מסר שהיד לא צריכה להיות קלה על החזק, הדברים צריכים להיבחן, יש כאן חירות של אדם בעל משפחחה ולא אכנס לדברים שעבורו עלו במהלך התקופה של שנה או יותר, ש מבחינותיו החיים נפסקו. גם במקרה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעורורים פליליים

עפ"ת 15-07-10467 ויצמן נ' מדינת ישראל

16 ביולי 2015

זה נגרם נזק לא קל. לא פירוטי ולא הרחבתי, אך שמעתי את המערער, הימי איתו בקשר כל הזמן – החיים נפסקו ותכניות השתנו. גם צירפנו החלטות של מקרים קלים יותר כאשר בתוי משפט פסקו חוותות, ואני מפנה לפס"ד **חליווה** שאותו צירפת. פעולות פשוטות יכולו להביא לחקור האגות ולא היינו צריכים להגיע עד הלו.

ב"כ המשיבה: נעשה חסד גדול עם המערער שזכה. הייתה ערכאה שהסתכמה על עדי הראיה, בחנה אותם וקבעה שהם מהימנים. لكن, בחלופה הראשונה לא היה יסוד סביר בהחלטה של התביעה להגיש כתוב אישום. לגבי הסיבה השנייה, הפסיקת שערצתה הערער יכולה במצבים להתעורר בשיקול הדעת של הערכאה הדיונית. אם בית המשפט נותן במקרה כזה פיזויים, יש בכך השלכות – האינטנסוס הציבורי, המשטרת תחשוף פעמים אם להגיש כתוב אישום. אם בביתה משפט יטיל פיזוי במקרה זה, תהיה פגעה באינטנסוס הציבורי. בנוסף, המערער זוכה מחמתת הספק, לא מעבר לכל ספק.

פסק דין

נגד המערער הוגש כתוב אישום בבית משפט קמा [כבי השופטת קרייספין], ועל-פיו, גרם ברשלנותו לתאונת דרכים בצומת הרחובות לה-גארדיה ובביש 20, עת נכנס עם רכבו לצומת שבכיוון נסיעתו אויר אדים ברמזו. בית משפט קמा, לאחר שמייעת ראיות, תוק שהוא נשען בעיקר על קביעות עובדה וממצאים מהימנות, הרשייע את המערער בדיון גזר את דין לעונשים לא קליט, בהם פסילה בפועל ממושכת ואך עונש מסדר לריצוי בעבודות שירותו. המערער לא חללים עם הרשותו ולא עם גזר הדיון אשר הוטל עליו והגיש ערכאה הנוכחית. הערער והתקבל בבית משפט של עירא, מצאazon את המערער בפס"ד שניתן ביום 21.05.15. המערער לא שקט על שמו ופנה לבית משפט קמा, כפי שחדין מורה, בבקשתה לפי סעיף 80 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977, ובה ביקש מבית משפט קמा להורות למדינה לפצות אותו על הוצאותיו בשל הליך המשפטי בין שתי ערכאות, תוך שמצרף בבקשתו קובלות לתשלומים שכ"ט עיר"ד ולמומחה הגנה אשר מסר חוות דעת מומחה במחלך שמיעת הראיות לפני בית משפט קמा. בית משפט קמा בิกש תגوبת המדינה לבקשה על המתב ולא קיים דין, וזהה את הקשה מנימוקיו כפי שפורטו בחделותנו, תוק שהוא נסמך על הפסיקת, אותה פסיקה אשר המערער עצמו הגיע לבית משפט קמוא וציטט ממנה. הערער שלפניו הוא על אותה החלטה שניתנה ביום 23.06.15.

בֵּית הַמִּשְׁפָּט המְחוּם בָּתֵּל אֶבְיוֹן - יִפּוּ בְּשֵׁבְטוּ כְּבִית-מִשְׁפָּט לְעָרָעוֹרִים פְּלִילִיִּים

עפ"ת 15-07-10467 ויצמן נ' מדינת ישראל 16 יולי 2015

1 רק אומר בקliquת אגוז, שבחלתו לדוחות את הבקשה קבע בית משפט קמא באשר לעילה
2 הראשונה לעניין סעיף 80 לחוק העונשין, שלא מצא שקיים "מצב קיצוני של אי-סבירות בולטות"
3 בהגשת כתב האישום, ובאשר ל"נסיבות האחירות המצדיקות" אמר בית משפט קמא שכאה אין
4 קיימות.

5 אקדמי ואומר, שלא מצאתה להיעזר לעורר במקרה הנוכחי.
6 ראשית, עומדת לפני המערער מושכה פרודדראלית שאן אפשרות לחטולס ממנה, ולענין זה אפנה
7 לפסיקתו של בית המשפט העליון, ע"פ 310/14 [כב' השופט סולברג]:

8 "מצבי אסיף, שעוד מלכתחילה נועדה בקשתו של המערער לפיצויים לבישלו.

9 תקנה 3 לתקנות סדר הדין הפלילי (פיצויים בשל מעורר או מסדר) התשמ"ב –
10 1982, מורה, כי תקנות סדר הדין האזרחי יחולו על דין בקשה שכזו
11 לפיצויים... בקשתו של המערער לא צורף וצair בינו לבין תקנה 4... תקלה זו,
12 שלא געשה ניסיון לתקן בהמשך, די בה כדי להזכיר גורלו של העורר לשפט".

13 14 ב מקרה שבפניו, המערער לא צורף וצair בינו לבין בקשה פניו בבית משפט קמא, ואף לא תיקן
15 העניין במסגרת העורר.

16 עדין, במישור הפרודדראל, אבל אין מדובר בעניין שלו, יש להיזקק לעובדה שמדובר בסיטואציה
17 בה הערקה הדינונית הרשيعة את המערער בדיון, ואילו הערקה המזכה הייתה הערקה הנווכחית.
18 הحلכה הנווכחת באשר לפיצוי היה של דורך הכלל ערכאת העורר לא תתעורר בקביעת פיצוי של
19 הערקה הדינונית אשר שפעה את התקיק העיקרי, ואף לא במידתו במידה ונפסק פיצוי.
20 כאמור, למשל, בע"פ 1109/09, סמי שביב נ' מדינת ישראל (04.01.10).

21 "שיםkol הדעת באשר לפיצוי נאש שזכה, ככל, מסורה לערכאה הדינונית,
22 שהתרשמה מהעדויות זיכתה את הנאש. התערבותה של ערכאת העורר
23 תיעשה אפוא רק במקרים חריגים, כאשר הוורר טעם מיוחד המצדיק
24 זאת..."

25 יש שיאמרו, כאשר מדובר בסיטואציה שבה ערכאת העורר היא המזכה והערקה שדנה בבקשת
26 הפיצויים היא הערקה המרשיעת, אזי הדיון צריך להיות שונה, ולא היא. אפנה לע"פ 1442/12, פלוני
27 נ' מדינת ישראל (26.02.13), כאמור:

28 "אין לי אלא להציגך לדברים שנאמרו בעניין דזוק, אשר עומדים בבסיס
29 שיתנו המשפטית המכבדת את עצמות השיפוט של כל שופט ושופט, דזוק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעורעורים פליליים

עפ"ת 15-07-10467 ויצמן נ' מדינת ישראל 16 יולי 2015

1 מתוך הכרתם של השופטים בהיררכיה השיפוטית. סומכים אנו על הערכאה
 2 הדיננית שתגזר את עונשו של נאש שזכה על-ידה אך הורשע בערצת
 3 העורoor... וכן סומכים אנו שהערכאה הדיננית תפסק, במקרים המתאים,
 4 פיזוי לנאש שהורשע על-ידה אך זוכה בערצת העורoor....".
 5

6 הנה כי כן, עומדת לפני המערער משוכה גבואה לבקש מערכאת העורoor לפסק פיזוי שלא פסקה
 7 הערכאה הדיננית, במקרה שבפניו.
 8 אף לשאלת המהותית מסכים אני עם בית משפט קמ"א, שבנסיבות תיק זה, אף שאנו כי במצב זכות
 9 את המערער, ואף שמצאי פגמים בחקירה המשפטית באותו תליך ובנסיבות העובדה שקבע בית
 10 משפט קמ"א, אין עסוקין בנסיבות המצדיקות פיזוי או תשלים הזוכאות למערער אותן נואں בנסיבות
 11 ההליכים, לא בשל העילה הראשונה של סעיף 80 לחוק העונשין ולא בשל העילה האחרת.
 12 אוסיף רק מושם שביב' המערער טען את הטענה, שבית המשפט העליון נמצא, למשל, בראעיף
 13 7452/13, נפתלי פלט נ' מדינת ישראל (13.01.15), לעניין: "נסיבות אחרות המצדיקות פסיקת
 14 פיזויים והוצאות הגנה" לומר את הדברים האלה: "ה המבקש הוואשם בעבירות תעבורה, מהסוג
 15 שאינו נושא עמו סטיימה פלילית...". הנה בית המשפט העליון יכול ורוצה בהחלט פלילי-תעבורי
 16 נימוק מה שלא לפסק פיזויים מעילו זו.
 17 העורoor נדחה.
 18
 19
 20
 21

22 ניתן והודיע היום, כ"ט תמוז התשע"ה, 16/07/2015, במעמד הנוכחים.
 23

רענן גולדויסטר, שופט

24 הוקלד על ידי נופר דודו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

13 אפריל 2015

ת"ד 13-08-1990 מדינת ישראל נויצמן

לפני כב' השופטת שרים קורייספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה עיי ב"כ עוי"ד סיבוני

נגד

ניסים נוני וויצמן

הנאשם עיי ב"כ עוי"ד רופא

גור דין

הנאשם הורשע, לאחר שמיית ראיות, בגין תאונת דרכים וחבלה של ממש, בגין אי ציות לאור אדום ברמזור ונήיגה בקלות ראש, כמפורט בכתב האישום ובהכרעת הדין.

כעולה מעבודות כתב האישום והכרעת הדין, הרי שביום 13.11.22, בשעה 18:30 לערך, נחג הנאשם ברכבת בתל אביב, ברוחב לה גורדיה, מכיוון מזרחה לכיוון מערב ובಗינו לצומת עם מחלף כביש 20 לכיוון דרום, פנה שמאלה, מבלי לציתר לאור האדום של דלק ברמזור בכיוון נסיעתו, חסם דרכו של דורך בן נפתלי, שנגה אותה עת בקטנו, בנתיב האמצעי, בין 3 נתיבים, ברוחב לה גורדיה, מכיוון מערב לכיוון מזרח ומספר לכיוון נסיעת הנאשם ושני כלי הרכב התנגשו. כתוצאה מההתאונה, נחבל בגופו הרוכב המעורב חבלות של ממש – שבר באגן, שברים בירך שמאל, שבר בכרך יד שמאל, אשפוז במלקמת טיפול נומי לבשך 3 ימים, כשהוא מודעם ומונשם ולאחר מכן, אושפז כשלושה שבועות במחלקה האורתופידית, נזק למספר נזירות, להשתלת פלטיניות ובריגים ולתקופת אשפוז ושיקום. כיום, עבר עדין טיפול שיקום ואינו עובד במשרה מלאה. כמו כן, ניזוקו כל רכב המעורבים.

ביום 15.4.1, ניתנה הכרעת הדין בתיק ולביקשת ההגנה, נדחה מועד הティיענים לעונש וביום 15.4.2.15 הציגו הצדדים טיעוניםם, לאחר שעתירת ההגנה, למתן תסקير שירות המבחן בעניינו של הנאשם, טרם מתן גור הדין, נחתת, כמפורט בפרטוטוקול.

טייעוני המאשימה

בתמציאות, התייחס ב"כ המאשימה לחומרת הנسبות והתוצאות הקשות של התאונה וטענו כי, מתוך הענישה החולמים יגעו בין פסילה ממשותית, מעבר לפסילת המינימום הקבועה בחוק לבין פסילה לשנים וכן רכיבי ענישה נוספים, שייגעו בין מאסר מוותנה ועובדות לתועלת הציבור ועד מאסר בפועל.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 13-08-1990 מדינת ישראל ניצמן

13 אפריל 2015

ב"כ המאשימה פרט את עברו התעבורי של הנאשם, הכולל 30 הרשעות קודומות משנת 1994, לרבות עבירות חזרות של נהיגה בנסיבות מופרזות, אי-ציוויל לתרמירים שונים ועדי, התייחס להעדר עבר פלילי וטען כי להיות הנאשם אדם נורטטיבי אין לייחס משקל מיוחד בגין הדין, על פי החלט בית המשפט העליון בפסקים דומים.

נוכת חומרת החבלות שנגרמו לרוקב המערב, ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, לתקופה שלא עולה על 6 חודשים, פסילה מותנית וקנס כספי.

ב"כ המאשימה תמן טיעונו בכמה פסקי דין – רע"פ 262/91 ארביב נגד מדינת ישראל, ע"פ 4088/90 אביתן נגד מדינת ישראל, רע"פ 2564/12, קרני נ' מדינת ישראל, רע"פ 12/7257.

סנדורוביץ נ' מדינת ישראל.

טעוני ההגנה

בתמציאות, טعن ב"כ הנאשם, בנוגע לנسبות המקירה, כי ניתן זהה בלבול במערכת הרמזורים, שהביא לנכונותה הנאשם לצומת.

באשר לניסיובתו האישיות של הנאשם, טען בא כוחו כי מדובר באדם שומר חוק, אב לשני ילדים קטנים, שעברו התעבורי איינו מכבד כל ועיקר.

עוד נטען כי הנאשם משמש כמנכ"ל של חברת המייצרת מברשות לצביעה בתעשייה, המהווה, מתוקף תפקידו ואישיותו, מודל לחיקוי בחברה, מקדם העסקת עובדים ממוגרים שניים וכן, עובדים בעלי מוגבלות, שהגיעו לעבודים נוספים לחצרף אליו, לפעולות התנדבות שהוא מבצע בכפר הנוער "עיננות" ולפעולות התנדבות נוספות, כולל מתכתח מיטעם יו"ר דירקטוריון החברה, הגב' אביבית פרקש בונצל ומכתב מנהלת מרכז הלמידה בכפר הנוער "עיננות", שהגישה ההגנה.

טען ב"כ הנאשם, לא ניתן לקבוע מהו מתחם הענישה החולם, לדעתו וכן, לא ניתן ללווד על העונש אותו הוא רואה כמתאים(ln) בסיבות המקירה, למעט הימנעوت מהטלת מאסר בפועל ולו בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם הגיע את ת.ד. 11-12-2030 מדינת ישראל נגד דבך ועפ"ת 11-08-33404 שריפיבר נגד מדינת ישראל והתייחס לעפ"ת 14-09-30523 הגיון נגד מדינת ישראל, לתמיינה בטיעוניו.

ה הנאשם העיד על עצמו וכי שמהווה דוגמה אישית לעובדים בחברה ולילדים, פודע לחשיבותה של נהיגה בטוחה ואף מרצה על כך לעובדים בחברה, מבין את הצורך בענישה מחמירה, אך סבור כי המקירה שלו שונה ממקרים אחרים.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 13-08-1990 מדינת ישראל נ' ויצמן

13 אפריל 2015

דיון והכרעה

הנאים נתונים את הדיון על גרטם תאונת דרכים וחבלות של ממש, בגין אי-ציות לאור אדורם ברמזוֹר ונחיגה בנסיבות ראש, כמפורט בכתב האישום ובהרחבה, בהכרעת הדיון.

בע"פ 2918/13 דבש נגד מדינת ישראל, נקבע המתווה הרואוי לנזירות העונש, על יסוד תיקון 113 לחוק העונשין:

"בית המשפט נדרש לקיים בחינה תלת-שלביית לצורך גזרת העונש: בשלב הראשון עלו לקבוע את מתחם העונש ההלם את נסיבות ביצוע העבירה ואותן בלבד. זהו מתחם נורמטיבי-אובייקטיבי. לשם כך עלו להתחשב الأربعה שיקולים: (1) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; (2) מידת הפגיעה בערך זה; (3) מידיות העשיה הנוכחית; ו-(4) הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40 לחוק (סעיף 40(א) לחוק העונשין). בשלב השני נדרש בית המשפט לבחון אם מתקיימים שיקולים חריגים הנוגעים לנאמש ומצדיקים לשיטות מהותיים שנקבעו בשלב הראשון – פוטנציאלי שיקום מיוחד או הגנה על הציבור, כמפורט בסעיפים 40 ו-40ה לחוק (סעיף 40(ב) לחוק). ככל שלא נמצא בית המשפט להעדיין שיקולי שיקום או הגנה על הציבור, יעבור בית המשפט לשלב הפלושי, שבגדרו עליו לקבע את העונש שיטות על הנאים בתוך המתחם שקבעו.... בעוד שהשלב הראשון משקף אמות מידה נורמטיבית-אובייקטיבית, שני השלבים האחרים מבאים בחשבון את מאפייניו הסובייקטיביים-אישיים של הנאים".

העלד החברתי ומידת הפגיעה

הערך החברתי שנפגע, כתוצאה מניגותו הרשלנית של הנאים, הנו הערך של שמירה על שלמות גופו ובטחונו של אדם, ערך אותו מצווה כל פרט בחברה לשמר ולקדש.

בע"פ 2996/13 ניאזוב נ' מדינת ישראל, נאמר:

"החוoba לשמר על חוק התנועה היא בחינת "ונשמרתם מאי לנפשותיכם" (דברים ד', ט'ו), שמירה לא רק על חייו של אדם עצמו אלא גם על חייו הזולות".

בע"פ 2564/12 יהיאל קרני נ' מדינת ישראל, נאמר: "תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא ייפקד מן המערכת כי תאונות הדרכים...לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות נפש, אלא אף במקרים בהן גורמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן". נוכחות חבלות הגוף נמנעה לרובם המערבי, מטעואר בכתב האישום, בתעודות הרפואיות שהוגשו בעניינו וمعدתו בבית המשפט ויודגש, מבלתי שניתן משקל ממשי לטען מפני בי"כ הפאשימה במועד הטייעונים לעונש, ללא מסמכים רפואיים רלוונטיים, הרי שמדובר בפגיעה ממשית, שיש בה כדי להשפיע על מהלך חייו של המעורב עד היום.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 13-08-1990 מדינת ישראל נ' ויצמן

13 אפריל 2015

מדיניות הענישה הנוגה

סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, קובע עונש פסילת מינימום של 3 חודשים, בתואנות דרכים בה גרםו חבלות של ממש, כאשר לחומרת הרשלנות, טיב החבלות והשלכותיה על חיי הנפגעים, תהיה השפעה על תקופת הפסילה, מעבר לתקופת המינימום ולענין זה, ראה עפ"ת 13694-01-14 שגב נגד מדינת ישראל, עפ"ת 13-01-62536 סבן נגד מדינת ישראל, עפ"ת 14-03-40943 נגל נגד מדינת ישראל.

כאמור לעיל, כל צד התיחס ואו הגיע פסקי דין לתמיכה בטיעוניו, המאשימה – פסקי דין שקדםו לתיקון 113 לחוק העונשין ופסק דין כאחרים לתיקון, בהם הוטלו עונשי מאסר בפועל ופסילה במושכת:

רע"פ 12/2564, קריי נ' מדינת ישראל – תאונות דרכים בה לא צוית הנאם לאור אדים ברמזוור וגרם לתאונות דרכים, ב נחבלו הנגט המעורבת ובתה הקטינה, חבלות של ממש קשה ביותר, עד כדי פגיעה נירולוגית קשה בקטינה. בית המשפט העליון העמיד את עונש המאסר על 3 חודשים, שירצנו כאחריו סורג ובריח ואישר 40 חודשי פסילה בפועל.

רע"פ 12/7257, סנדרוביץ' נ' מדינת ישראל – תאונות דרכים בה פגע נאשם בהולכת רגל, על גבי מעבר ח齊יה וגרם לה לחבלות קשות ביותר, עד כדי הפיכתה לסייעית ונכה בשיעור של 100% בעלת נכות תפוקודית של 175%.
אף שמידת הרשלנות זהה למקרה שבפני, מדובר בחבלות של ממש ברף גבוהה יותר.

ההגנה, התיחסה לפסק הדין הבאים, בהם לא הוטל עונש מאסר בפועל, גם לא בדרך של עבודות שירות:

ת.ד. 12-11-2030 מדינת ישראל נ' דבך – בו ציינה כבוד הש' פראג לבוא, מפורשתות: "מתחכם הענישה ההולמת נסיבות תאונה זו, היה אמרו להיות מאסר בפועל או לפחות מאסר בעבודות שירות וזאת לאור התוצאות הקשות של התאונה", אך מנעה מהטלת עונש מאסר, בשל רשלנותו והתרמתה של הנפגע, לקרות התאונה.

עפ"ת 11-08-33404 שריבר נ' מדינת ישראל – בו מצא בית המשפט המזווי בחיפה, לבטל עונש מאסר על אנשים, שוטר, שגרם לתאונות דרכים, תוך כדי נהיגה בנידית מושתירה וכתוואה מהתאונה, נחבל הולך רgel חבלות של ממש, אך, כתוצאה האישום, במידה נמוך יותר מאשר שגורמו למעורב במקרה שבפני.

עפ"ת 14-09-30523 די קורי נ' מדינת ישראל – בו מצא בית המשפט המזווי בתל אביב, לבטל עונש מאסר בעבודות שירות, שהוטלו על אנשים שגרם לתאונות דרכים וחבלות של ממש קשה, לנסעתה שהרכבי על אופנו, אגב נהיגה בשכרות ובקלות ראש, תוך שהוא קובלע כי היה מיקום ליחס משקל לכך שהאנשים עצםו נחבל חבלות של ממש בתאונה, והוא במיוחס לו, נטל אחריות, הביע אמפתיה לנפגעת בתאונה ובני משפחתה בקשרו מבית המשפט, כי לא יחמיר עם הנאים.

בית משפט חלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 13-08-1990 מדינת ישראל נ' ויצמן

13 אפריל 2015

ניתן לראות כי גם בפסק דין אלה, אין כדי לעמוד על מתחם הענישה הראויה בעניינו של הנאשם.

נסיבות הקשורות בפיתוח העבריה

כמפורט בהכרעת הדין, הנאשם נכנס לצומת מרומר, מוביל לציזית לאור האהום שדליך ברמזוֹר בכיוון נסיעתו, דהיינו, עסקינו ברשנות ברמה גבוהה.

לאור כל האמור לעיל, מצאת כי מתחם הענישה החולם את העבירות בהן הורשע הנאשם והנסיבות הקשות של התאונה, הנה מסאר בפועל, לתקופה שבין חדש ל- 6 חודשים, לריצוי בעבודות שירות או במאסר ממשי וכן פסילה לתקופה שבין 12 חודשים ועד 3 שנים, הכל על פי מהות ההצלחות ואופיין. כמו כן, יש להטיל על הנאשם מאסר מוותנה, פסילה מותנית, קנס כספי ולעתים, פיזי לנפגע בתאונה.

נסיבות שאין קשרוֹת בפיתוח העבריה

ה הנאשם נהג משנהת 1994, עברו התעבורתי כולל 30 הרשעות קודמות, ביניהן עבירות חזרות של ניגינה במහירות מופרזת, אי ציות לתמרורים שונים, שימוש בטלפון נייד, נהגה ללא רישיונות תקפים ועוד, ללא תאוגנות דרכים קודמות. אין מדובר בעבר תעבורתי תקין. הנציג לא הודה באחריותו לגורם התאונה, לא הביע חרטה בפני בית המשפט, אלא טען כי מדובר, מבחינותו, בסיפור "קפקאי". לנוכח זה, תהיה השלכה מסוימת על גזר הדין, לחומרה, כולה מהלכת בית המשפט העליון ולענין זה, ראה -

רע"פ 12/9480 אברמוביץ נ' מדינת ישראל, שם נאמר:

"בדין קבוע הערכאות הקודמות, כי, משבחרה המבקשת למש את זכותה ולנהל משפט הוכחות, הרי, שאין עוד ל佐וחה את הودאתה בעבירות המוחסנת לה בכתב האישום, וב恬ת אחוריות על המעשים".

רע"פ 12/5094 חטיב נגד מדינת ישראל, שם נאמר:

במקרה דנא, אדרבה, אך הגיוני הוא כי גזר דין המבוסס על הודיה יכול במידה מה עם הנאשם (כפי שעשה בית המשפט לתעבורה בגזר הדין הראשוני שניתן), ביחס לגזר דין באותו כתב אישום שניתן לאחר שימוש הוכחות, שאינו זוכה ל"הנחה הודיה" כמשמעותו".

משמעותו ב"כ הנאשם, הנאשם והמסמכים שהונשו בעניין, מצטיירת תמונה של אדם נורמטיבי וחוביי בכלל, העסוק בפעולות התנדבות ותרומה לחברה.

עם זאת, **ברע"פ 05/3764 בן זוויה נגד מדינת ישראל**, נאמר:

"ואמנם, בעבירות תעבורה אשר יש בהן כדי לסכן חיי אדם גברים לא אחת שיקולי ההורתעה על ההתחשבות בנסיבותו האישיות של העבריין. והוא: ע"פ 99/674 מיכאל טויטו נ' מדינת ישראל, תק-על 99 (2) ; רע"פ 2842/96 בחולון ויקטור נ' מדינת ישראל תק-על 96 (2) 482.".

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 13-08-1990 מדינת ישראל נ' ויצמן

13 אפריל 2015

ב҄ע"פ 11/5792 תרג'מו נגד מדינת ישראל, כאמור:

"איןנו ידעים אל נesson מה יニア הנගים מנהיגה רשותית, אך המסר צריך להיות כי גם האדם הנורומטי בכל חייו עד הנה עלול להיעש בנסיבות הריאISON בחומרה המתאימה".

בנסיבות המקירה, אין מנוס, לטעמי, מעונש מאסר, לתקופה קצרה, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, לאחר שתנאים נמצאו מנתאים לריצו עונש מאסר בדרך זו, כולה מחוות דעת המומונה על עבודות השירות.

אישיותו של הנאם, חובה לכל שתהיה, אין בה כדי לגבור על האינטראס הציבורי, המחייב ענישה מחמירה, שהיא בה כדי להרטיע את ציבור הנהגים, מפני נהיגה רשלנית ותוצאתה האפשרות. כמו כן, אין מקום להעדייף את טיעוני ההגנה, לגבי פגיעה במשמעותו של הנאם ובחברה אותה הוא מנהל, על פני הפגיעה שפגע הנאם, בנהיגתו הרשלנית, ברוכב המערוב ובמרכזים החברתיים, כפי שפורטו לעיל.

עם זאת, נסיבותיו האישיות של הנאם, תלכנתה בחשבון גורן הדין, לגבי משך המאסר והפסילה.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאם את העונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאם ל-60 ימי מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, על פי חוות דעת המומונה על עבודות השירות.

הנאם מזוהה כי אם לא יבצע את עבודות השירות לשביעות רצון מבוניין, ייגזר עליו עונש מאסר ממשי כחלופה.

הנאם יתייצב לתחילה ריצוי מאסרו ביום 16.6.15.

2. פסילה למשך 20 חודשים. הפסילה תחול לא יותר מיום 17.5.15, בשעה 10:00.

3. 6 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

4. אני דנה את הנאם ל-6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים. המאסר יכול על עברות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעלה לשנה וגורם תאונת דרכיים עם חבלות של ממש.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גורן הדין תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ה, 13 אפריל 2015, במעמד הנוכחים.

ס.ג.ג. – ג.י.ס.פ.מ.

שרית קרייספין-אברהם, שופטת

1990-08-13

(ד)

178

ז' כ' ט' ט'

27.10.2013

מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל,
לשכת תביעות העבורה מחוז תל אביב,

רח' אפס 2

טל': 03-6803603 פקס: 03-6801534

המואשימת:

ת"ד : מוחות א (ענף התנייה) 20-22968/2012

- נגד -

הנאשם/ת:	ニסים	ויצמן	חכים
שם סטטוס	שם משפחה	שם האב	שם הילדה
6694007	03238340 - 8	13/05/1976	תעודת זהות
נוף שדות 335, מושב עולש			מספר

054774489
טלפון נייד

טלפון

כתב אישוםא. העויבות:

1. בתאריך 22/11/12 בשעה 18:30 Uhr, נוג הנאשם רכב פרטי תוצר סקודה מס' 8900670 בתל אביב-יפו ברחוב גארדייה, מכיוון מזרחה לכיוון מערב והתקרב לצומת עם הירידה לכביש 20 לדוויבר וננה שמאללה.
2. החזמת הניל מרומר, אותה שעה פעלה מערכת הרםוזרים כתקינה.
3. אזהה שעלה רנו דרוו בן נימתי קטעו תוצר סאן יאנג מס' 5256678 ברחוב גארדייה מכיוון מעון ג'ייזו מזרחה, מול ציונה ציונה חנאים וכנס לצומת, בחסות האור הירוק, שדליך ברמזור ג'ייזו ג'ייזו.
4. הנאשם נוג מקלות וアイ ביב' יונלנס לצומת מבלי לציטת לאור האדום, שדליך ברכוזר בכיוון נסיעתו לא הבhin מבעוד מועד בקטעו אשר הגיע מולו וכנס לצומת כה'ק וחטם דרכו ושני ביב' ג'רקב הונגעשו.
5. כתואאה מההתאווה נהבל ורוכב הקטעו חבלות של ממש (שבר אגן, שבר פמור מושלב, רג'ל שמאל בופורמציה קשה), זאת אף עליה ניתוח תחת הרדמה כללית שבמהלכו בוצע קיבוע של חטבות בקדם שמאל בעצת ברגים, שבר במסרק 5 יד שמאל שהוחסם (בسد גבש) וכלי הרכב המשועבים נזוקו.

ב. תוראות חקוק לפיהן מוחשס/ת הנאשם/ת:

1. אי צוות לאור אודם ברמוור (תמורו ה-1), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א – 1961 בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א – 1961 (סמל סעיף 6528).
2. נהיגה בקלות ראש – עבירה על סעיף 62(2) בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח החדש], התשכ"א – 1961 (סמל סעיף 2009, 2011).
3. גיימת נזק – עבירה על תקנה 21(ב) לתקנות התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א – 1961 (סמל סעיף 2425).

ג. ראיות התייענה:

1. רס"ר שפיגל רועי מס' איש: 1136787 ייח' חקירות תנועה 1 אתן תא: דלן-בנוחן, מהשיג, טקנעם, לווחצלומים, מזכירים, תכנית רמזורים לצומת, דו"ח פולוה.
2. רט"ב ניסן אלון מס' איש: 927780 ייח' חקירות תנועה 2 אתן תא: הוועת נאשם, דו"ח ביצוע צילום וידאו.
3. רס"מ עובדיה ברמי מס' איש: 1011568 ייח' חקירות תנועה 1 יופח: דו"ח פעולות.
4. רס"מ גבר גם מס' איש: 991554 ייח' חקירות תנועה 3 אתן תא: דו"ח העתקה מדיסק, קשייה.
5. רס"ל כהן שרוף מס' איש: 1161256 ייח' חקירות תנועה 2 אתן תא: מזכר.
6. אנטונ גרנש - כתובה: רחוב הרצל 4, יהוד.
7. בועז אחילאה: - כתובה: רחוב יהושפט 16, רמת גן.
8. דרור בון נפתלי: - כתובה: רחוב הרוב פרנקל 9, תל אביב-יפו.
9. ד"ר זבבסקי, ביה"ש סוראסקי, תעודה רופאית ע"ש דרור בון נפתלי.

פקד מרווה עזובי, עוזי
תז"ע-תל-אביב מפנ"ל
בוגרנו: 23/2/2013
מת"ת תל-אביב/תל אביב

התמשות לנאים:

- א. עפי סעיף 74 (א) ל-ח'ס"פ (ג"מ), תשמ"ב 1982, וכן סעיף 188 ל-ח'ס"פ (ג"מ) תשמ"ב 1982, הנ' רשי עצמן, או באמצעות סניגורך, או באמצעות אחר שהוסמך מטעמך ובאישור תובע, לעין בחומר החקירה ולהעתיקו וזאת בתיאום מראש בטלפון. עיון כאמור במזכירות לשכת התייענות.
- ב. הינך רשאי לבקש שימונה לך סניגור ציבורי אם מתיקתך בך אחד התנאים לזכאות נאים ליצוג המינויים בסעיף 18(א) לחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו – 1995.
- ג. במידה וטורשע בדיין, הנ' צפוי לעונש הקבוע בסעיף 62 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) (להלן – הפקודה) ואו לכל עונש הקבוע בפקודה: סעיף 35-40, נא41, נא44, נא57, נא63, נא64, נא65 (א) (א), חכל 66, 67, 68 בהתאם לנסיבות.